

ZBIERKA ZÁKONOV
SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Ročník 1981

Vyhlášené: 29.04.1981

Časová verzia predpisu účinná od: 29.04.1981

Obsah tohto dokumentu má informatívny charakter.

44

VYHLÁŠKA

ministra zahraničných vecí

z 9. februára 1981

o Konzulárnom dohovore medzi Československou socialistickou republikou a Tuniskou republikou

Dňa 12. apríla 1979 bol v Tunise podpísaný Konzulárny dohovor medzi Československou socialistickou republikou a Tuniskou republikou. S dohovorom vyslovilo súhlas Federálne zhromaždenie Československej socialistickej republiky a prezident republiky ho ratifikoval. Ratifikačné listiny boli vymenené v Prahe 22. januára 1981. Podľa svojho článku 53 dohovor nadobudol platnosť 21. februárom 1981. České znenie dohovoru sa vyhlasuje súčasne.*)

Minister:

Ing. Chňoupek v. r.

KONZULÁRNY DOHOVOR medzi Československou socialistickou republikou a Tuniskou republikou

Československá socialistická republika a Tuniská republika,

prajúc si rozvíjať priateľské styky založené na zásadách rešpektovania zvrchovanosti, národnej nezávislosti, nezasahovania do vnútorných vecí, rovnoprávnosti a vzájomnej výhodnosti,

prajúc si upraviť konzulárne styky, uľahčiť ochranu svojich záujmov a záujmov svojich občanov a ustanoviť práva a povinnosti, výsady a imunity konzulárnych úradov svojich krajín,

potvrdzujúc, že ustanovenia Viedenského dohovoru o konzulárnych stykoch z 24. apríla 1963 naďalej upravujú otázky, ktoré nie sú výslovne upravené ustanoveniami tohto dohovoru,

rozhodli sa uzavrieť konzulárny dohovor a na ten účel vymenovali za svojich splnomocnencov:

prezident Československej socialistickej republiky

Bohuslava Chňoupka,

ministra zahraničných vecí,

prezident Tuniskej republiky

Mohameda Fitouriho,

ministra zahraničných vecí,

ktorí si vymenili svoje plnomocenstvá, ktoré zistili v dobrej a náležitej forme, a dohodli sa na týchto ustanoveniach:

Článok 1

Definície

Na účely tohto dohovoru majú nasledujúce výrazy tento význam:

- a) „konzulárny úrad“ je generálny konzulát, konzulát, vicekonzulát alebo konzulárne zastupiteľstvo;
- b) „konzulárny obvod“ je územie určené konzulárnemu úradu na výkon konzulárnych funkcií;
- c) „vedúci konzulárneho úradu“ je osoba poverená konať v tejto funkcii;
- d) „konzulárny úradník“ je každá osoba včítane vedúceho konzulárneho úradu poverená výkonom konzulárnych funkcií;
- e) „konzulárny zamestnanec“ je každá osoba zamestnaná v administratívnych alebo technických službách konzulárneho úradu;
- f) „člen služobného personálu“ je každá osoba zamestnaná v domácich službách konzulárneho úradu;
- g) „členovia konzulárneho úradu“ sú konzulárni úradníci, konzulárni zamestnanci a členovia služobného personálu;
- h) „členovia konzulárneho personálu“ sú konzulárni úradníci okrem vedúceho konzulárneho úradu, konzulárni zamestnanci a členovia služobného personálu;
- i) „člen súkromného personálu“ je každá osoba zamestnaná výlučne v súkromných službách člena konzulárneho úradu;
- j) „rodinný príslušník“ je manžel, maloleté dieťa, ako aj otec alebo matka člena konzulárneho úradu alebo jeho manžela, ktorý žije v jeho domácnosti a ktorého člen konzulárneho úradu vyživuje;

- k) „konzulárne miestnosti“ sú budovy alebo časti budov a pozemky k nim patriace, ktoré sa používajú výlučne na účely konzulárneho úradu, bez ohľadu na to, kto je ich vlastníkom;
- l) „konzulárne archívy“ sú všetky listiny, dokumenty, korešpondencia, knihy, filmy, záznamové pásky a registre konzulárneho úradu spolu so šiframi, kartotékami a zariadením určeným na ich ochranu a uloženie;
- m) „úradná korešpondencia“ je každá korešpondencia vzťahujúca sa na konzulárny úrad a na jeho funkcie;
- n) „loď vysielajúceho štátu“ je, pokiaľ ide o článok 49 tohto dohovoru, každé plavidlo majúce štátnu príslušnosť vysielajúceho štátu určenú podľa jeho právneho poriadku.

PRVÁ HLAVA

Uskutočňovanie konzulárnych stykov

Článok 2

1. Konzulárny úrad sa môže zriadiť na území prijímajúceho štátu iba so súhlasom tohto štátu.
2. Sídlo konzulárneho úradu, jeho klasifikáciu a hranice konzulárneho obvodu určuje vysielajúci štát a schvaľuje prijímajúci štát.
3. Neskoršie zmeny sídla konzulárneho úradu, jeho klasifikácie alebo zmeny hraníc konzulárneho obvodu môže urobiť vysielajúci štát iba so súhlasom prijímajúceho štátu.
4. Predchádzajúci výslovný súhlas prijímajúceho štátu je potrebný aj na zriadenie úradovne tvoriacej súčasť konzulárneho úradu, ktorá je však umiestnená mimo sídla tohto úradu.

Článok 3

1. Konzulárnym úradníkom môže byť iba občan vysielajúceho štátu. V čase svojho vymenovania nesmie mať trvalé bydlisko v prijímajúcom štáte ani sa zdržiavať na území tohto štátu za účelom výkonu iného povolania.
2. Konzulárnymi zamestnancami a členmi služobného personálu môžu byť iba príslušníci vysielajúceho štátu alebo prijímajúceho štátu.

Článok 4

Vedúcich konzulárnych úradov vymenúva vysielajúci štát a na výkon funkcií ich prijíma prijímajúci štát.

Článok 5

1. Vysielajúci štát musí vedúceho konzulárneho úradu, generálneho konzula, konzula alebo vicekonzula vybaviť dokladom vo forme patentu vyhotoveného pre každé vymenovanie osobitne, ktorý osvedčuje jeho funkciu a v ktorom je spravidla uvedené jeho plné meno, trieda, konzulárny obvod a sídlo konzulárneho úradu.
2. Vysielajúci štát zašle patent diplomatickou cestou vláde prijímajúceho štátu.

Článok 6

1. Vedúci konzulárneho úradu uvedený v predchádzajúcom článku sa prijíma na výkon svojich funkcií na základe privolenia prijímajúceho štátu nazývaného exequatur.
2. Štát, ktorý odmieta poskytnúť exequatur, nie je povinný oznámiť vysielajúcejmu štátu dôvody svojho odmietnutia.

Článok 7

Vedúci konzulárneho úradu môže byť do času, než mu bude udelené exequatur, prijatý na výkon svojich funkcií dočasne. V tomto prípade sa budú naňho vzťahovať ustanovenia tohto dohovoru.

Článok 8

Len čo je vedúci konzulárneho úradu na výkon svojich funkcií prijatý, hoci len dočasne alebo ad interim, prijímajúci štát ihneď upovedomí o tom príslušné orgány konzulárneho obvodu a urobí príslušné opatrenia na to, aby vedúci konzulárneho úradu mohol vykonávať povinnosti vyplývajúce z jeho úradu a požívať výhody vyplývajúce z tohto dohovoru.

Článok 9

1. Ak vedúci konzulárneho úradu nemôže vykonávať svoje funkcie alebo ak sa miesto vedúceho konzulárneho úradu uprázdni, môže sa funkciou dočasného vedúceho konzulárneho úradu poveriť konzulárny úradník tohto úradu alebo iného konzulárneho úradu vysielajúceho štátu v prijímajúcom štáte alebo diplomatický zástupca diplomatickej misie vysielajúceho štátu v prijímajúcom štáte.
2. Meno osoby poverenej dočasným vedením podľa ustanovenia predchádzajúceho odseku sa predbežne oznámi ministerstvu zahraničných vecí prijímajúceho štátu.
3. Konzulárny úradník poverený dočasným vedením požíva práva, imunity a výsady, ktoré podľa tohto dohovoru patria vedúcemu konzulárneho úradu.

Článok 10

1. Vysielajúci štát oznámi ministerstvu zahraničných vecí prijímajúceho štátu:
 - a) vymenovanie členov konzulárneho úradu, príchod vymenovaných členov konzulárneho úradu na konzulárny úrad, ich konečný odchod alebo skončenie ich funkcií a všetky ďalšie zmeny týkajúce sa ich postavenia, ktoré môžu nastať v priebehu ich služby na konzulárnom úrade;
 - b) príchod a konečný odchod rodinného príslušníka člena konzulárneho úradu žijúceho v jeho domácnosti a tam, kde to prichádza do úvahy, aj prípady, keď sa osoba stane alebo prestane byť rodinným príslušníkom;
 - c) príchod a konečný odchod členov súkromného personálu a tam, kde to prichádza do úvahy, skončenie ich služby v tomto postavení;
 - d) prijatie a prepustenie členov konzulárneho úradu alebo členov súkromného personálu majúcich právo na výsady a imunity, ak ide o osoby majúce bydlisko v prijímajúcom štáte.
2. Kedykoľvek je to možné, bude sa aj príchod a konečný odchod písomne oznamovať vopred.

Článok 11

Vysielajúci štát určí počet členov konzulárneho úradu s prihliadnutím na význam tohto úradu a na potreby normálneho rozvoja jeho činnosti; prijímajúci štát môže napriek tomu požadovať, aby sa počet personálu konzulárneho úradu udržiaval v hraniciach, ktoré sám považuje za rozumné a obvyklé so zreteľom na podmienky v konzulárnom obvode a na potreby konzulárneho úradu.

Článok 12

Členovia konzulárneho úradu nesmú v prijímajúcom štáte vykonávať žiadnu obchodnú alebo inú zárobkovú činnosť.

Článok 13

1. Prijímajúci štát bezplatne vydá každému konzulárnemu úradníkovi dokument osvedčujúci jeho totožnosť a jeho funkciu.
2. Ustanovenie odseku 1 tohto článku sa vzťahuje aj na konzulárnych zamestnancov a na členov služobného personálu okrem prípadu, keď sú štátnymi príslušníkmi prijímajúceho štátu alebo majú trvalé bydlisko na území tohto štátu.

3. Ustanovenie odseku 1 tohto článku sa vzťahuje aj na rodinných príslušníkov členov konzulárneho úradu okrem prípadov, keď sú štátnymi príslušníkmi prijímajúceho štátu, majú trvalé bydlisko na území tohto štátu alebo tam vykonávajú súkromnú zárobkovú činnosť.

Článok 14

1. Funkcie člena konzulárneho úradu sa končia najmä:
 - a) písomným oznámením vysielajúceho štátu prijímajúcemu štátu o tom, že sa funkcie člena konzulárneho úradu skončili;
 - b) odňatím exequatur;
 - c) oznámením prijímajúceho štátu vysielajúcemu štátu, že prijímajúci štát prestal danú osobu považovať za člena konzulárneho úradu.
2. Prijímajúci štát môže vysielajúcemu štátu kedykoľvek oznámiť, že niektorý konzulárny úradník je persona non grata alebo že niektorý konzulárny zamestnanec alebo člen služobného personálu je neprijateľný. V takom prípade vysielajúci štát podľa povahy prípadu konzulárneho úradníka odvolá alebo činnosť konzulárneho zamestnanca alebo člena služobného personálu konzulárneho úradu ukončí.
3. Ak vysielajúci štát v rozumnej lehote nesplní povinnosti, ktoré mu z tohto oznámenia vyplývajú, môže prijímajúci štát podľa povahy prípadu a po tom, čo svoje rozhodnutie diplomatickou cestou oznámil vysielajúcemu štátu, vedúcemu konzulárneho úradu odňať exequatur alebo dotýčnú osobu prestať považovať za člena konzulárneho personálu.
4. V prípadoch uvedených v odsekoch 2 a 3 tohto článku nie je prijímajúci štát povinný oznámiť vysielajúcemu štátu dôvody svojho rozhodnutia.

DRUHÁ HLAVA

Výhody, výsady a imunity

Článok 15

1. Prijímajúci štát plne uľahčí výkon funkcií konzulárneho úradu a konzulárnych úradníkov a urobí nevyhnutné opatrenia, aby mohli požívať práva, výsady a imunity ustanovené v tomto dohovore.
2. Prijímajúci štát bude s členmi konzulárneho úradu zaobchádzať s náležitou úctou a urobí všetky príslušné opatrenia, aby sa zabezpečila ich ochrana, sloboda a dôstojnosť.

Článok 16

1. Štátny znak vysielajúceho štátu spolu s označením konzulárneho úradu v jazykoch oboch zmluvných strán môže byť umiestnený na budove, v ktorej sídli konzulárny úrad, aj na rezidencii vedúceho konzulárneho úradu.
2. Štátna vlajka vysielajúceho štátu môže byť vyvesená na budove konzulárneho úradu, na sídle vedúceho konzulárneho úradu a na jeho dopravných prostriedkoch vtedy, ak sa používajú na služobné účely.
3. Pri výkone práva daného týmto článkom sa bude prihliadať na zákony, predpisy a zvyklosti prijímajúceho štátu.

Článok 17

1. Vysielajúci štát v súlade s právnymi predpismi prijímajúceho štátu môže nadobúdať do vlastníctva, najímať alebo užívať v akejkoľvek forme ustanovenej týmito právnymi predpismi pozemky, budovy alebo časti budov na potreby konzulárneho úradu alebo na ubytovanie členov konzulárneho úradu, ktorí sú občanmi vysielajúceho štátu.
2. Vysielajúci štát nie je zbavený povinnosti dodržiavať právne predpisy prijímajúceho štátu o výstavbe a územnom plánovaní alebo iné obmedzenia vzťahujúce sa na oblasť, v ktorej sú tieto pozemky, budovy alebo časti budov.

Článok 18

1. Miestnosti konzulárneho úradu a sídlo vedúceho konzulárneho úradu sú nedotknuteľné.
2. Orgány prijímajúceho štátu môžu vstúpiť do konzulárnych miestností a do sídla vedúceho konzulárneho úradu len s dovoľením vedúceho konzulárneho úradu, vedúceho diplomatickej misie vysielajúceho štátu alebo osoby poverenej niektorým z nich. V prípade požiaru alebo inej pohromy vyžadujúcej okamžité ochranné akcie možno však predpokladať, že súhlas vedúceho konzulárneho úradu bol daný.
3. Prijímajúci štát má povinnosť urobiť všetky vhodné opatrenia na ochranu miestností konzulárneho úradu pred vniknutím alebo poškodením a na zabránenie akémukoľvek rušeniu pokoja konzulárneho úradu alebo ujme na jeho dôstojnosti.
4. Konzulárne miestnosti, ktorých zariadenie a iný majetok konzulárneho úradu a jeho dopravné prostriedky nepodliehajú žiadnej forme rekvizície na účely národnej obrany alebo verejnej potreby. Ak ich treba vyvlastniť na uvedené účely, musia sa podniknúť všetky možné kroky, aby sa predišlo narušeniu výkonu konzulárnych funkcií a vysielajúcemu štátu sa musí vyplatíť okamžitá, primeraná a efektívna náhrada.

Článok 19

Konzulárne archívy a dokumenty sú vždy nedotknuteľné, nech už sa nachádzajú kdekoľvek.

Článok 20

1. V súlade s ustanoveniami zákonov a predpisov prijímajúceho štátu je vysielajúci štát v prijímajúcom štáte oslobodený od všetkých daní a poplatkov, pokiaľ ide:
 - a) o získavanie do vlastníctva alebo do užívania pozemkov, budov alebo častí budov určených na úradné účely konzulárneho úradu alebo ako obydlie konzulárnych úradníkov a konzulárnych zamestnancov, ktorí nie sú štátnymi príslušníkmi prijímajúceho štátu ani nemajú v tomto štáte trvalé bydlisko;
 - b) o výstavbu budov alebo častí budov na tieto účely;
 - c) o vlastníctvo alebo držbu pozemkov, budov alebo častí budov na tieto účely;
 - d) o nadobúdanie, vlastníctvo, držbu alebo používanie akéhokoľvek hnutelného majetku včítane dopravných prostriedkov, určeného alebo slúžiaceho výlučne na úradné účely konzulárneho úradu.
2. Oslobodenie uvedené v odseku 1 tohto článku sa nevzťahuje na dane a poplatky ustanovené alebo vyberané za preukázané služby.
3. Oslobodenie uvedené v odseku 1 tohto článku sa nevzťahuje na dane a poplatky, ktoré podľa právnych predpisov prijímajúceho štátu majú platiť osoby vstupujúce do zmluvného pomeru s vysielajúcim štátom.

Článok 21

1. Konzulárni úradníci a konzulárni zamestnanci nepodliehajú súdnej ani správnej jurisdikcii prijímajúceho štátu, pokiaľ ide o výkon konzulárnych funkcií.
2. Ustanovenie odseku 1 tohto článku sa však nevzťahuje na občianskoprávne konanie:
 - a) vyplývajúce zo zmluvy, ktorá nebola uzavretá výslovne ani konkludentne v zastúpení vysielajúceho štátu, alebo zo zmluvy týkajúcej sa dedičstva v prípade, že konzulárny úradník alebo konzulárny zamestnanec nevystupuje za vysielajúci štát, ale ako súkromná osoba;
 - b) týkajúce sa zodpovednosti za škodu spôsobenú v prijímajúcom štáte tretím osobám pri prevádzke vozidla, lode alebo lietadla.

Článok 22

1. Konzulárni úradníci nemôžu byť zatknutí ani nijakým iným spôsobom zbavení osobnej slobody alebo na nej obmedzení, okrem prípadu, keď sú obvinení príslušným justičným orgánom

prijímajúceho štátu zo spáchania závažného trestného činu alebo ak sa tak deje na základe konečného súdneho rozhodnutia.

2. „Závažným trestným činom“ sa rozumie podľa tohto článku akýkoľvek trestný čin, na ktorý právny poriadok prijímajúceho štátu ustanovuje trest odňatia slobody najmenej päť rokov.
3. Ak sa proti konzulárnemu úradníkovi začne trestné konanie, konzulárny úradník je povinný dostaviť sa pred súdne orgány. Konanie sa bude viesť s ohľadom na jeho úradné postavenie spôsobom, ktorý by čo najmenej narušil výkon konzulárnych funkcií. Pokiaľ za okolností uvedených v odseku 1 tohto článku treba vziať konzulárneho úradníka do väzby alebo inou formou obmedziť jeho osobnú slobodu, musí sa konanie proti nemu začať v čo najkratšej lehote.
4. V prípade krokov smerujúcich k obmedzeniu slobody člena konzulárneho úradu alebo v prípade jeho trestného stíhania bude prijímajúci štát čo najskôr o tom informovať vedúceho diplomatickej misie alebo konzulárneho úradu.

Článok 23

1. Členovia konzulárneho úradu môžu byť vyzvaní, aby sa dostavili ako svedkovia na súdne alebo správne konanie. Ak konzulárny úradník odmietne podať svedectvo, nemožno voči nemu uplatniť žiadne donucovacie opatrenie alebo sankciu.

Konzulárni zamestnanci a členovia služobného personálu nemôžu, s výnimkou prípadov uvedených v odseku 3 tohto článku, odmietnuť podať svedectvo.

2. Orgán prijímajúceho štátu, ktorý svedectvo požaduje, musí dbať na to, aby neobmedzoval konzulárneho úradníka pri výkone jeho funkcií. Môže prijať jeho svedectvo v sídle konzulárneho úradu alebo v jeho byte alebo prijať od neho písomné vyhlásenie.
3. Členovia konzulárneho úradu nemajú povinnosť podávať svedectvo o skutočnostiach spojených s výkonom svojich funkcií alebo predkladať úradnú korešpondenciu alebo iné dokumenty týkajúce sa výkonu ich funkcií.
4. Členovia konzulárneho úradu nemusia vystupovať ako znalci vnútroštátneho práva vysielajúceho štátu.

Článok 24

1. Konzulárni zamestnanci a členovia služobného personálu konzulárneho úradu, ktorí sú štátnymi príslušníkmi prijímajúceho štátu alebo štátnymi príslušníkmi vysielajúceho štátu s trvalým bydliskom v prijímajúcom štáte, požívajú iba imunity a výsady ustanovené v článku 21 odseku 1 a v článku 23 odseku 3 tohto dohovoru.
2. Rodinní príslušníci členov konzulárneho úradu požívajú podľa okolností výsady priznané členom konzulárnych úradov okrem prípadov, keď ide o štátnych príslušníkov prijímajúceho štátu alebo o osoby, ktoré majú v ňom trvalé bydlisko alebo v ňom vykonávajú súkromnú zárobkovú činnosť.
3. Prijímajúci štát musí vykonávať svoju jurisdikciu nad osobami uvedenými v odsekoch 1 a 2 tohto článku tak, aby nebránil činnosti konzulárneho úradu.

Článok 25

1. Vysielajúci štát sa môže u člena konzulárneho úradu vzdať výsad a imunit uvedených v článkoch 21 a 22 tohto dohovoru.
2. Vzdanie sa výsad a imunit musí byť, s výnimkou ustanovenia odseku 3 tohto článku, vždy výslovné a musí sa prijímajúcejmu štátu oznámiť písomne.
3. Ak člen konzulárneho úradu začne konanie vo veci, v ktorej požíva vyňatie z jurisdikcie podľa článku 21 odseku 1 tohto dohovoru, nemôže sa dovolávať vyňatia z jurisdikcie, pokiaľ ide o žalobu navzájom súvisiacu s hlavnou žalobou.
4. Vzdať sa vyňatia z jurisdikcie v občianskych alebo správnych veciach neznamená vzdať sa tým aj imunity, pokiaľ ide o exekučný výkon rozsudku; tejto imunity sa treba vzdať osobitne.

Článok 26

Členovia konzulárneho úradu a ich rodinní príslušníci žijúci s nimi v spoločnej domácnosti sú oslobodení v prijímajúcom štáte od všetkých verejných služieb a od akýchkoľvek vojenských povinností, osobných služieb akejkoľvek povahy a od príspevkov, ktoré by ich mohli nahrádzať.

Článok 27

1. Konzulárni úradníci, konzulárni zamestnanci a členovia ich rodín žijúci s nimi v spoločnej domácnosti sú vyňatí zo všetkých povinností uložených zákonmi a predpismi prijímajúceho štátu, pokiaľ ide o registráciu cudzincov, povolenie pobytu, pracovné povolenie a iné formality, ktoré sa všeobecne vzťahujú na cudzincov.
2. Ustanovenie odseku 1 tohto článku sa však nevzťahuje na konzulárnych zamestnancov, ktorí majú trvalé bydlisko v prijímajúcom štáte alebo tam vykonávajú súkromnú zárobkovú činnosť, ani na ich rodinných príslušníkov.

Článok 28

1. S výhradou ustanovenia odseku 3 tohto článku sú členovia konzulárneho úradu, pokiaľ ide o služby, ktoré vykonávajú pre vysielajúci štát, a ich rodinní príslušníci žijúci s nimi v spoločnej domácnosti vyňatí z ustanovení o sociálnom zabezpečení, ktoré prípadne platia v prijímajúcom štáte.
2. Vyňatie uvedené v odseku 1 tohto článku sa vzťahuje aj na členov súkromného personálu, ktorí sú výlučne zamestnaní u členov konzulárneho úradu, a to za podmienky:
 - a) že nie sú štátnymi príslušníkmi prijímajúceho štátu alebo nie sú v ňom trvale usadení,
 - b) že sa na nich vzťahujú predpisy o sociálnom zabezpečení platné vo vysielajúcom alebo v trefom štáte.
3. Členovia konzulárneho úradu zamestnávajúci osoby, na ktoré sa nevzťahuje vyňatie uvedené v odseku 2 tohto článku, musia plniť povinnosti, ktoré zamestnávateľom ukladajú ustanovenia o sociálnom zabezpečení prijímajúceho štátu.
4. Vyňatie ustanovené v odsekoch 1 a 2 tohto článku nebráni dobrovoľnej účasti na systéme sociálneho zabezpečenia prijímajúceho štátu za predpokladu, že účasť na ňom tento štát dovoľuje.

Článok 29

1. Konzulárni úradníci a konzulárni zamestnanci a ich rodinní príslušníci žijúci s nimi v spoločnej domácnosti sú oslobodení od všetkých daní a poplatkov či už osobných alebo vecných, celoštátnych, oblastných a miestnych, s výnimkou:
 - a) nepriamych daní, ktoré obvykle bývajú zahrnuté v cene tovaru alebo služieb;
 - b) daní a poplatkov zo súkromných nehnuteľností na území prijímajúceho štátu s výhradou ustanovení článku 20 tohto dohovoru;
 - c) dedičských poplatkov a poplatkov z prevodu majetku vybraných prijímającim štátom s výhradou ustanovenia odseku b) článku 32 tohto dohovoru;
 - d) daní a poplatkov zo súkromných príjmov každého druhu, ktoré pochádzajú z prijímajúceho štátu, včítane ziskov pochádzajúcich z prevodu majetkových hodnôt;
 - e) daní a poplatkov vybraných za poskytovanie osobitných služieb;
 - f) registračných, súdnych, hypotečných a kolkových poplatkov s výhradou ustanovení článku 20 tohto dohovoru.
2. Členovia služobného personálu, ktorí sú štátnymi príslušníkmi vysielajúceho štátu, sú oslobodení od daní a poplatkov zo mzdy, ktorú poberajú za svoju úradnú činnosť.
3. Členovia konzulárneho úradu, ktorí zamestnávajú osoby, ktorých platy alebo mzdy sú podrobené dani z príjmov v prijímajúcom štáte, musia plniť povinnosti, ktoré zákony a predpisy tohto štátu ukladajú, pokiaľ ide o vyberanie dane z príjmov.

Článok 30

1. Prijímajúci štát v súlade so zákonmi a predpismi, ktoré môže vydať, povolí dovoz a poskytne oslobodenie od všetkých colných dávok, daní a ostatných poplatkov pri predmetoch určených:
 - a) na úradnú potrebu konzulárneho úradu;
 - b) na osobnú potrebu konzulárnych úradníkov a ich rodinných príslušníkov žijúcich s nimi v spoločnej domácnosti, včítane predmetov určených na ich začiatkové zariadenie. Spotrebné predmety nesmú presiahnuť množstvo potrebné na priamu spotrebu príslušných osôb. Uzané oslobodenie sa netýka poplatkov za skladovanie a prepravu a výdavkov týkajúcich sa podobných služieb.
2. Konzulárni zamestnanci požívajú výsady a oslobodenia uvedené pod písmenom b) odseku 1 tohto článku, ak ide o predmety dovezené pri ich nástupe do úradu.
3. Osobné batožiny konzulárnych úradníkov a ich rodinných príslušníkov žijúcich s nimi v spoločnej domácnosti sú oslobodené od colnej prehliadky. Môžu sa prehliadnúť iba v prípade, že sú vážne dôvody pre domnienku, že obsahujú iné predmety než uvedené pod písmenom b) odseku 1 tohto článku alebo predmety, ktorých dovoz alebo vývoz zakazujú zákony a predpisy prijímajúceho štátu alebo na ktoré sa vzťahujú jeho zákony a predpisy o karanténe. Táto prehliadka sa môže vykonať iba v prítomnosti konzulárneho úradníka alebo jeho rodinného príslušníka.

Článok 31

1. Konzulárny úrad môže na území prijímajúceho štátu vyberať poplatky a dávky ustanovené zákonmi a predpismi vysielajúceho štátu za konzulárne úkony.
2. Sumy vyberané vo forme poplatkov a dávok uvedených v odseku 1 tohto článku sú oslobodené od všetkých daní a dávok v prijímajúcom štáte.

Článok 32

V prípade úmrtia člena konzulárneho úradu alebo člena jeho rodiny žijúceho s ním v spoločnej domácnosti prijímajúci štát:

- a) povolí vývoz hnutelného majetku zosnulého s výnimkou majetku, ktorý bol získaný v prijímajúcom štáte a ktorého vývoz je v čase jeho smrti zakázaný;
- b) nebude vyberať celoštátne, oblastné alebo miestne dedičské poplatky ani poplatky z prevodu majetku, ak ide o hnutelný majetok, ktorý bol na území prijímajúceho štátu iba preto, že zosnulý bol v tomto štáte ako člen konzulárneho úradu alebo ako rodinný príslušník člena konzulárneho úradu.

Článok 33

1. Prijímajúci štát povolí a bude chrániť na všetky úradné účely slobodu spojenia konzulárnych úradov vysielajúceho štátu s vládou, diplomatickými misiami a ostatnými konzulárnymi úradmi tohto štátu, či už sú v prijímajúcom štáte alebo v ďalších štátoch. Na ten účel môžu konzulárne úrady používať všetky vhodné spojovacie prostriedky včítane diplomatických alebo konzulárnych kuriérov, diplomatických alebo konzulárnych batožín a nešifrovaných alebo šifrovaných správ. Rádiovú vysielaciu stanicu môže však konzulárny úrad zriadiť a používať iba so súhlasom prijímajúceho štátu.
2. Úradná korešpondencia konzulárneho úradu je nedotknuteľná.
3. Konzulárna batožina sa nesmie otvoriť ani zadržať. Ak však príslušné orgány prijímajúceho štátu majú vážne dôvody sa domnievať, že batožina obsahuje niečo iné než úradnú korešpondenciu alebo dokumenty alebo predmety uvedené v odseku 4 tohto článku, môžu žiadať, aby batožinu v ich prítomnosti otvoril zodpovedný zástupca vysielajúceho štátu. Ak orgány vysielajúceho štátu takú žiadosť odmietnu, vráti sa batožina na miesto, odkiaľ pochádza.

4. Konzulárna batožina, či už ju tvorí jedna alebo viac zásielok, musí byť zapečatená a vybavená zreteľným vonkajším označením svojej povahy; môže obsahovať iba úradnú korešpondenciu alebo dokumenty a predmety určené výlučne pre činnosť konzulárneho úradu.
5. Konzulárny kuriér musí byť vybavený úradnou listinou označujúcou jeho postavenie a uvádzajúcou počet zásielok tvoriacich konzulárnu batožinu. Konzulárnym kuriérom nesmie byť občan prijímajúceho štátu, ani nesmie mať v prijímajúcom štáte trvalé bydlisko. Pri výkone svojich funkcií kuriér požíva ochranu prijímajúceho štátu. Požíva osobnú nedotknuteľnosť a nesmie byť zadržaný ani podrobený nijakej forme uväznenia alebo obmedzenia svojej osobnej slobody.
6. Konzulárna batožina sa môže zveriť kapitánovi lode alebo civilného lietadla pristávajúceho na dovolenom vstupnom letisku. Kapitán musí byť vybavený úradnou listinou označujúcou počet zásielok tvoriacich konzulárnu batožinu, nebude sa však považovať za konzulárneho kuriéra. Po prerokovaní s príslušnými miestnymi orgánmi môže konzulárny úrad poslať jedného zo svojich členov, aby uvedenú batožinu prevzal priamo a voľne od kapitána lode alebo lietadla alebo mu ju odovzdal.

Článok 34

S výhradou zákonov a predpisov prijímajúceho štátu týkajúcich sa oblastí, do ktorých je vstup zakázaný alebo upravený z dôvodov štátnej bezpečnosti alebo verejného záujmu, prijímajúci štát zabezpečí slobodu pohybu na svojom území členom konzulárneho úradu.

Článok 35

1. Členovia konzulárneho úradu požívajú výsady a imunity uvedené v tomto dohovore od svojho vstupu na územie prijímajúceho štátu za účelom prevzatia svojho úradu alebo, pokiaľ už sú na jeho území, od času, keď sa ujmu svojich povinností na konzulárnom úrade.
2. Rodinní príslušníci členov konzulárneho úradu, na ktorých sa vzťahujú výsady podľa tohto dohovoru, požívajú tieto výsady za nasledujúcich podmienok:
 - a) od okamihu, keď člen konzulárneho úradu začína požívať výsady a imunity podľa odseku 1 tohto článku;
 - b) od okamihu svojho vstupu na územie prijímajúceho štátu, pokiaľ na toto územie vstúpili neskoršie než v čase uvedenom pod písmenom a) tohto odseku;
 - c) od času, keď sa stali rodinnými príslušníkmi člena konzulárneho úradu, pokiaľ sa tak stalo neskoršie než v čase uvedenom pod písmenami a) a b) tohto odseku.
3. Ak sa činnosť člena konzulárneho úradu končí, výsady a imunity tohto člena a jeho rodinných príslušníkov sa skončia v čase, keď dotyčná osoba opúšťa územie prijímajúceho štátu, alebo po uplynutí rozumnej lehoty, ktorá jej bola na ten účel určená.

Imunity a výsady konzulárnych zamestnancov alebo členov služobného personálu, ktorí sú občanmi prijímajúceho štátu alebo v ňom majú trvalé bydlisko, sa skončia v čase, keď dotyčná osoba stráca svoje postavenie konzulárneho zamestnanca alebo člena služobného personálu.
4. Výsady priznané rodinným príslušníkom sa tiež končia v čase, keď tieto osoby prestávajú byť rodinnými príslušníkmi člena konzulárneho úradu.

Jednako však, ak tieto osoby vyhlásia, že majú v úmysle opustiť v rozumnej lehote územie prijímajúceho štátu, ich výsady potrvávajú až do ich odchodu.
5. V prípade smrti člena konzulárneho úradu budú jeho rodinní príslušníci požívať výsady priznané týmto dohovorom do času, keď opustia územie prijímajúceho štátu alebo keď uplynie rozumná lehota, ktorá im bude na ten účel určená.
6. Členovia súkromného personálu požívajú práva a výhody, ktoré im tento dohovor priznáva, počas svojho zamestnania v tomto postavení.
7. Pokiaľ ide o činnosť vykonávanú členmi konzulárneho úradu v súvislosti s výkonom ich úradných funkcií, vyňatie z jurisdikcie trvá neobmedzene.

Článok 36

1. Všetky osoby požívajúce tieto výsady a imunity sú povinné bez ujmy na týchto výsadách a imunitách dodržiavať zákony a predpisy prijímajúceho štátu a nezasahovať do vnútorných vecí tohto štátu.
2. Výhody, výsady a imunity členov konzulárneho úradu sa budú používať len na plnenie ich úradných funkcií.
3. Konzulárne miestnosti sa nebudú užívať spôsobom nezlučiteľným s výkonom konzulárnych funkcií.

Článok 37

Všetky dopravné prostriedky, ktorých je vysielajúci štát vlastníkom a ktoré používajú konzulárne úrady, ako aj všetky dopravné prostriedky, ktoré patria členom konzulárneho úradu alebo ich rodinným príslušníkom, musia byť poistené proti škodám spôsobeným tretím osobám.

TRETIA HLAVA

Konzulárne funkcie

Článok 38

1. Konzulárne funkcie sa vykonávajú s cieľom:
 - a) chrániť práva a záujmy vysielajúceho štátu a jeho občanov v prijímajúcom štáte;
 - b) napomáhať rozvoj obchodných, hospodárskych, vedeckých, kultúrnych a turistických stykov medzi vysielajúcim štátom a prijímajúcim štátom;
 - c) zisťovať všetkými zákonnými prostriedkami podmienky a vývoj obchodného, hospodárskeho, kultúrneho, vedeckého a turistického života prijímajúceho štátu;
 - d) podporovať priateľské styky medzi oboma štátmi;
 - e) poskytovať pomoc a podporu občanom vysielajúceho štátu.
2. Ustanovenia tohto dohovoru týkajúce sa občanov vysielajúceho štátu sa budú vzťahovať, pokiaľ to bude možné, na právnické osoby majúce podľa právneho poriadku vysielajúceho štátu jeho štátnu príslušnosť.

Článok 39

1. Konzulárne funkcie vykonávajú konzulárni úradníci vysielajúceho štátu.
2. Aj diplomatickí zástupcovia diplomatickej misie vysielajúceho štátu môžu v prijímajúcom štáte prechodne vykonávať konzulárne funkcie na konzulárnom úrade vysielajúceho štátu. V tomto prípade sa budú rešpektovať ich práva a povinnosti diplomatických zástupcov.
3. Konzulárne funkcie sa vykonávajú v konzulárnom obvode. Vo výnimočných prípadoch možno po predbežnom súhlase prijímajúceho štátu vykonávať konzulárne funkcie mimo konzulárneho obvodu.
4. Konzulárne funkcie ustanovené v tomto dohovore sa vykonávajú v súlade so zákonmi prijímajúceho štátu a v rozsahu, v akom to pripúšťa medzinárodné právo.

Článok 40

Konzulárny úradník sa môže pri výkone konzulárnych funkcií podľa tohto dohovoru obracať:

- a) na príslušné miestne orgány konzulárneho obvodu,
- b) na ústredné orgány prijímajúceho štátu, ak to zákony, predpisy a zvyklosti prijímajúceho štátu alebo medzinárodné dohody upravujúce túto otázku dovoľujú.

Článok 41

1. Konzulárny úradník je oprávnený registrovať občanov vysielajúceho štátu, ktorí majú bydlisko alebo sídlo v jeho konzulárnom obvode.

2. Registrácia vykonaná konzulárnym úradníkom nezbavuje občanov povinnosti zachovávať právny poriadok a predpisy prijímajúceho štátu týkajúce sa pobytu cudzincov.

Článok 42

1. Konzulárny úradník je oprávnený za podmienky zachovávanía zákonov a predpisov prijímajúceho štátu zastupovať občanov vysielajúceho štátu alebo robiť opatrenia na zabezpečenie ich náležitého zastúpenia pred súdmi alebo inými orgánmi prijímajúceho štátu, ak pre neprítomnosť alebo z iných dôvodov nemôžu včas hájiť svoje práva a záujmy.
2. Zastupovanie podľa odseku 1 tohto článku sa končí, len čo zastupované osoby vymenujú svojho splnomocnenca alebo si samy zabezpečia ochranu svojich práv a záujmov.

Článok 43

1. Konzulárny úradník je oprávnený v súlade s právnymi predpismi vysielajúceho štátu vydávať, obnovovať, predlžovať, zrušovať, odoberať a zadržiavať pasy a iné cestovné doklady občanov vysielajúceho štátu.
2. Je oprávnený vydávať a zrušovať príslušné víza osobám, ktoré si prajú cestovať do vysielajúceho štátu.

Článok 44

1. Konzulárny úradník má právo registrovať narodenie a úmrtie občanov vysielajúceho štátu a vydávať príslušné doklady. Toto ustanovenie nezbavuje osoby, ktorých sa to týka, povinnosti podať hlásenie predpísané zákonodarstvom prijímajúceho štátu.
2. Konzulárny úradník má právo uzavierať sobáše medzi občanmi vysielajúceho štátu a vydávať o tom príslušné potvrdenia a odpisy. Konzulárny úradník a osoby, ktorých sa to týka, bezodkladne o tom upovedomia príslušné orgány prijímajúceho štátu.
3. V prípade úmrtia občana vysielajúceho štátu na území prijímajúceho štátu budú príslušné orgány prijímajúceho štátu, len čo sa o tom dozvedia, bezodkladne informovať konzulárny úrad.

Článok 45

1. V rozsahu, v akom to pripúšťa zákonodarstvo prijímajúceho štátu, môže konzulárny úradník podniknúť kroky na príslušných úradoch tohto štátu v prípadoch, keď sa ustanovuje alebo treba ustanoviť poručníka alebo opatrovníka občanom vysielajúceho štátu. Môže tiež navrhovať príslušným úradom prijímajúceho štátu osoby, ktoré sa môžu poveriť funkciou poručníka alebo opatrovníka.
2. Príslušné orgány prijímajúceho štátu, len čo sa dozvedia o prípadoch, keď treba vymenovať poručníka alebo opatrovníka občanovi vysielajúceho štátu, budú bez odkladu informovať konzulárneho úradníka.

Článok 46

1. Pokiaľ tomu nebráni právny poriadok prijímajúceho štátu, konzulárny úradník môže vykonávať vo svojom konzulárnom obvode a na žiadosť svojich občanov tieto úkony:
 - a) prijímať, spisovať a osvedčovať dokumenty s vyhláseniami občanov vysielajúceho štátu;
 - b) prijímať, spisovať a osvedčovať listiny a zmluvy občanov vysielajúceho štátu, ktoré majú mať účinky mimo územia prijímajúceho štátu, pokiaľ sa netýkajú nehnuteľností nachádzajúcich sa na území tohto štátu alebo vecných práv k týmto nehnuteľnostiam;
 - c) legalizovať podpisy občanov vysielajúceho štátu na listinách, ako aj podpisy súdnych orgánov alebo iných orgánov vysielajúceho štátu alebo prijímajúceho štátu na listinách, ktoré tieto orgány vystavujú;
 - d) legalizovať odpisy, preklady alebo výpisy zo všetkých listín;
 - e) prijímať do úschovy listiny, peňažné sumy, cenné predmety a iný majetok patriaci občanom vysielajúceho štátu alebo im určené. Tieto uložené predmety nepoživajú imunitu ustanovenú v článku 19 tohto dohovoru a môžu sa vyviezť z prijímajúceho štátu iba v súlade s právnym poriadkom tohto štátu.

2. Listiny uvedené v odseku 1 tohto článku majú v prijímajúcom štáte rovnakú právnu účinnosť a dôkaznú moc ako listiny potvrdené, legalizované alebo overené súdnymi orgánmi alebo inými príslušnými orgánmi tohto štátu.

Článok 47

1. Ak dedič, oprávnený účastník alebo odkazovník, ktorému má pripadnúť dedičstvo prerokované na území prijímajúceho štátu, je príslušníkom vysielajúceho štátu, príslušné orgány prijímajúceho štátu bezodkladne upovedomia o tom konzulárny úrad vysielajúceho štátu; toto oznámenie sa však nepodáva, ak dotyčná osoba nesídlila alebo nie je zákonne zastupovaná na území prijímajúceho štátu.
2. Príslušný orgán prijímajúceho štátu bezodkladne oznámi, ak je o to požiadaný, konzulárnemu úradu vysielajúceho štátu opatrenia urobené na zabezpečenie a správu dedičského majetku zanechaného na území prijímajúceho štátu zosnulým občanom vysielajúceho štátu.

Konzulárny úrad vysielajúceho štátu môže príslušný orgán prijímajúceho štátu požiadať, aby prijal bezodkladné opatrenia, pokiaľ tak neurobil už prv, nevyhnutné na zabezpečenie a správu dedičského majetku zanechaného v tomto štáte zosnulým občanom vysielajúceho štátu.

Pri zabezpečovaní opatrení podľa predchádzajúceho pododseku môžu konzulárni úradníci poskytnúť pomoc priamo alebo prostredníctvom zástupcu.

Môžu najmä:

- a) dbať o to, aby sa rešpektovali dedičské práva občanov vysielajúceho štátu;
 - b) dbať o to, aby sa na občanov vysielajúceho štátu previedli všetky peňažné sumy, cennosti a ostatný hnutelný majetok vyplývajúci z ich dedičských nárokov na území prijímajúceho štátu. Tento prevod sa vykoná v súlade so zákonmi prijímajúceho štátu.
3. Ak po splnení všetkých formalít týkajúcich sa dedičstva nachádzajúceho sa na území prijímajúceho štátu patria hnutelnosti tvoriace obsah dedičstva alebo výťažok z predaja hnutelností alebo nehnuteľností dedičovi, oprávnenému účastníkovi alebo odkazovníkovi, ktorí sú občanmi vysielajúceho štátu a nemajú na území prijímajúceho štátu trvalé bydlisko, formálne sa nezúčastnili na dedičskom konaní alebo neustanovili splnomocnenca, spomínaný majetok alebo výťažok z jeho predaja sa odovzdá konzulárnemu úradu vysielajúceho štátu na prevod tomuto dedičovi, oprávnenému účastníkovi alebo odkazovníkovi za podmienky, že:
 - a) príslušné orgány povolili odovzdanie majetku alebo výťažku z jeho predaja;
 - b) všetky dlhy viaznúce na dedičstve prihlásené v lehote predpísanej právnymi predpismi prijímajúceho štátu boli zaplatené alebo zabezpečené;
 - c) je preukázaná spôsobilosť dedičov, oprávnených účastníkov alebo odkazovníkov;
 - d) dedičské poplatky boli zaplatené alebo zabezpečené.
 4. V prípade, že občan vysielajúceho štátu je na území prijímajúceho štátu dočasne a na tomto území zomrie, osobné zvršky a peňažné sumy, ktoré zosnulý zanechal a ktoré prítomný dedič nevyžiadal, sa dočasne odovzdajú bez ďalších formalít do úschovy konzulárnemu úradu vysielajúceho štátu, pričom sa správnym alebo súdnym orgánom vyhradzuje právo na prevzatie týchto vecí v záujme spravodlivosti.

Konzulárny úrad musí tieto osobné zvršky a peňažné sumy odovzdať orgánu prijímajúceho štátu poverenému ich správou alebo likvidáciou. Konzulárny úrad musí rešpektovať zákonodarstvo prijímajúceho štátu o vývoze zvrškov a o prevode peňažných súm.

5. V dedičských veciach platia aj ustanovenia článku 42 tohto dohovoru.

Článok 48

1. Konzulárny úradník má vo svojom konzulárnom obvode právo na spojenie s občanmi vysielajúceho štátu, má právo ich navštevovať, radiť im, a ak je to potrebné, robiť opatrenia na zabezpečenie právnej pomoci a ich právneho zastupovania.

Občania vysielajúceho štátu majú voľnosť spojenia s konzulárnymi úradníkmi a prístupu k nim.

2. Príslušné orgány prijímajúceho štátu musia bez meškania, najneskoršie však do desiatich dní informovať konzulárny úrad vysielajúceho štátu o prípadoch, keď v jeho konzulárnom obvode je občan tohto štátu vzatý do väzby alebo keď je jeho osobná sloboda akoukoľvek inou formou obmedzená.
3. Konzulárny úradník má právo prijímať listy alebo akékoľvek iné oznámenia od občana vysielajúceho štátu, ktorý bol vzatý do väzby alebo ktorého osobná sloboda bola akoukoľvek inou formou obmedzená, a s výhradou výslovného odmietnutia osoby, ktorej sa to týka, ho navštevovať a byť s ním v spojení.
Výkon týchto práv nemôžu orgány prijímajúceho štátu odložiť na čas dlhší ako pätnásť dní, začínajúc dátumom oznámenia uvedeného v odseku 2 tohto článku.
4. Práva uvedené v odseku 3 tohto článku sa budú vykonávať v súlade s vykonávacími nariadeniami zákonov a predpisov prijímajúceho štátu týkajúcimi sa návštev a styku s osobami vo väzbe.
5. Príslušné orgány prijímajúceho štátu musia informovať občana vysielajúceho štátu, ktorý je vo väzbe alebo ktorého osobná sloboda bola akoukoľvek inou formou obmedzená, o možnostiach spojenia, ktoré má podľa tohto článku.

Článok 49

1. Konzulárni úradníci sú oprávnení poskytovať pomoc lodiam plávajúcim pod vlajkou vysielajúceho štátu, ktoré plávajú do prístavu alebo ktoré sú v prístave ich konzulárneho obvodu.
2. Kapitán alebo ktorýkoľvek člen posádky môže prísť na konzulárny úrad v konzulárnom obvode, v ktorom je prístav. Môže tak urobiť v súlade s právnymi predpismi týkajúcimi sa režimu prístavu a vstupu cudzincov do krajiny.
3. Pokiaľ to zákonodarstvo vysielajúceho štátu dovoľuje, môžu konzulárni úradníci vstúpiť do styku s posádkou lodí plávajúcich pod vlajkou vysielajúceho štátu, len čo je lodiam povolený voľný styk s pobrežím, navštevovať ich, kontrolovať a vidovať lodné doklady a doklady týkajúce sa nákladu a vôbec zabezpečiť na týchto lodiach uplatňovanie zákonov vysielajúceho štátu o plavbe. Bez ujmy na právomoci príslušných orgánov prijímajúceho štátu môžu konzulárni úradníci tiež vyšetrovať všetky nehody, ku ktorým došlo počas plavby na palube lode vysielajúceho štátu, vypočuť kapitána a každého člena posádky, prijímať vyhlásenia o ceste a mieste určenia, a pokiaľ to zákonodarstvo vysielajúceho štátu povoľuje, riešiť spory každého druhu medzi kapitánom a ostatnými členmi posádky, robiť opatrenia na prijatie kapitána alebo ktoréhokoľvek člena posádky do nemocničného liečenia alebo na návrat do vlasti, uľahčiť príchod alebo odchod lode a jej pobyt v prístave.
4. Orgány prijímajúceho štátu nezasahujú do žiadnej udalosti na palube lode, s výnimkou nepokojov, ktoré by mohli porušiť pokoj a verejný poriadok na zemi alebo v prístave, spôsobíť ujmu na zdraví alebo ohroziť verejnú bezpečnosť, bezpečnosť lode, alebo nepokojov, na ktorých sa zúčastnili osoby, ktoré nie sú členmi posádky.
5. Ak loď plávajúca pod vlajkou vysielajúceho štátu je poškodená, uviazne alebo stroskoce vo vnútorných alebo pobrežných vodách prijímajúceho štátu, príslušné orgány tohto štátu bezodkladne podajú o tom správu konzulárnemu úradu najbližšiemu k miestu nehody a oboznámia ho so zamýšľanými alebo už urobenými opatreniami na záchranu a ochranu lode, posádky, cestujúcich, nákladu a zásob. Tieto orgány taktiež poskytnú všetku pomoc konzulárnemu úradníkom pri prijatí všetkých opatrení týkajúcich sa havárií, uviaznutí alebo stroskotaní. V rozsahu, v akom to pripúšťa zákonodarstvo prijímajúceho štátu, príslušné orgány tohto štátu pozývajú konzulárnych úradníkov zúčastniť sa na vyšetrovaní príčin tejto havárie, uviaznutia alebo stroskotania. Konzulárni úradníci môžu požiadať orgány prijímajúceho štátu o to, aby sa urobili opatrenia potrebné na záchranu a ochranu lode, posádky, cestujúcich, nákladu a zásob.
6. Ak majiteľ alebo prevádzateľ lode, ktorá utrpela haváriu, narazila na plytčinu alebo stroskotala, alebo ak iná osoba oprávnená konať v ich mene nemôže urobiť nevyhnutné opatrenia týkajúce sa lode, jej nákladu a jej zásob, môžu konzulárni úradníci urobiť tieto opatrenia v mene majiteľa, prevádzateľa alebo oprávnených osôb. Konzulárni úradníci môžu taktiež urobiť také opatrenia v súvislosti s každou vecou patriacou občanovi vysielajúceho štátu a pochádzajúcou z

nákladu alebo zo zásob, ktorá bola dopravená do prístavu alebo nájdená na pobreží, v blízkosti pobrežia alebo na lodi, ktorá uviazla alebo stroskotala. Nijaké clo sa nebude vyberať z lode, ktorá stroskotala, z nákladu a z jej zásob za podmienky, že sa nebudú vykladať na použitie alebo na spotrebu v prijímajúcom štáte.

7. V prípade, že by príslušné orgány prijímajúceho štátu mali v úmysle vykonať prehliadky alebo vyšetrovania alebo prijímať v rozsahu svojej právomoci exekučné alebo donucovacie opatrenia na palube lode plávajúcej pod vlajkou vysielajúceho štátu, vopred o tom upovedomia konzulárny úrad, aby sa na vykonaní týchto opatrení mohol zúčastniť konzulárny úradník. V prípade, že ide o neodkladné opatrenie, keď ho nebolo možno oznámiť konzulárnemu úradu, a ak konzulárny úradník nebol pri vykonávaní týchto opatrení prítomný, orgány prijímajúceho štátu bezodkladne upovedomia konzulárny úrad o všetkých opatreniach, ktoré urobili. Konzulárny úrad bude taktiež informovaný, ak kapitána alebo člena posádky lode musia vypočuť orgány prijímajúceho štátu.

Ustanovenia tohto odseku sa nepoužijú, ak ide o vyšetrovanie týkajúce sa colných opatrení, ochrany zdravia, prístavnej polície, polície námornej plavby, zabezpečenia tovaru a prístupu cudzincov.

8. Ustanovenia tohto článku sa nevzťahujú na vojnové lode.

Článok 50

1. Konzulárni úradníci môžu vykonávať dozorné a inšpekčné funkcie ustanovené zákonodarstvom vysielajúceho štátu voči lietadlám tohto štátu a ich posádkam v rozsahu, v akom to povoľuje zákonodarstvo prijímajúceho štátu. Sú takisto oprávnení poskytovať týmto lietadlám a posádkam pomoc.
2. Ak lietadlo imatrikované vo vysielajúcom štáte utrpí na území prijímajúceho štátu nehodu, príslušné orgány tohto štátu bezodkladne upovedomia o tom konzulárny úrad, ktorý je najbližší k miestu, kde sa nehoda stala.

Článok 51

Okrem funkcií ustanovených v tomto dohovore môže konzulárny úradník vykonávať iné konzulárne funkcie zverené mu vysielajúcim štátom, ak ich prijímajúci štát výslovne dovoľuje alebo ak prijímajúci štát nemá proti nim námietky.

Článok 52

1. Ustanovenia tohto dohovoru sa vzťahujú, pokiaľ to súvislosti dovoľujú, aj na výkon konzulárnych funkcií uskutočňovaný diplomatickou misiou.
2. Mená členov diplomatickej misie poverených prácou v konzulárnom oddelení alebo inak poverených výkonom konzulárnych funkcií misie sa oznámi ministerstvu zahraničných vecí prijímajúceho štátu.
3. Výsady a imunity členov diplomatickej misie uvedených v odseku 2 tohto článku aj naďalej upravujú pravidlá medzinárodného práva o diplomatických stykoch.

Záverečné ustanovenia

Článok 53

1. Tento dohovor sa bude ratifikovať. Ratifikačné listiny budú čo najskôr vymenené v Prahe.
2. Tento dohovor nadobudne platnosť tridsiatym dňom po dni výmeny ratifikačných listín. Je uzavretý na desať rokov a bude sa predlžovať vždy na rovnaké obdobie, pokiaľ ho jedna zo zmluvných strán nevytvorí najmenej šesť mesiacov pred uplynutím uvedeného obdobia.

Na dôkaz toho splnomocnenci podpísali tento dohovor a opatрили ho svojimi pečaťami.

Dané v Tunise 12. apríla 1979 vo dvoch vyhotoveniach, každé v českom, arabskom a francúzskom jazyku. V prípade rozdielnosti výkladu medzi českým a arabským znením bude rozhodujúce francúzske znenie.

Za Československú socialistickú republiku:

Bohuslav Chňoupek v. r.

Za Tuniskú republiku:

Mohamed Fitouri v. r.

*) Tu sa uverejňuje slovenský preklad.

